

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719202616
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5719202616.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa (povinný platením výživného): Q. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., ul. X. č. XX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Katarínou Turanskou, advokátkou so sídlom Q., B. K.. XXXXX/XXB, proti plnoletému dieťaťu (oprávnenému na výživné): Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., ul. Z. č. XX, zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., ul. Z. č. XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, o odvolaní plnoletého syna proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10Pc/12/2019-59 zo dňa 07. novembra 2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 10Pc/12/2019-59 zo dňa 07.11.2019 rozhodol, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči plnoletému synovi Q. S., nar. XX.XX.XXXX, určená naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 21P/59/2013 zo dňa 08.10.2013 vo výške 210,- eur mesačne, sa zrušuje s účinnosťou od 01.09.2019 (výrok I.). Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom podaným na súde dňa 03.07.2019 sa navrhovateľ proti svojmu plnoletému synovi domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti, ktorá bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 21P/59/2013 zo dňa 08.10.2013 v sume 210,- eur mesačne. Návrh odôvodnil tou skutočnosťou, že plnoletý syn ukončil štúdium na Strednej odbornej škole strojníckej v Martine vykonaním maturitnej skúšky dňa 30.05.2019. Mal za to, že jeho dieťa je schopné samo sa živiť a preto žiadal o zrušenie vyživovacej povinnosti s účinnosťou od 01.07.2019. V priebehu konania zmenil návrh tak, že žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť s účinnosťou od 01.09.2019, ktorú zmenu návrhu súd na pojednávaní dňa 07.11.2019 pripustil. Plnoletý syn sa k návrhu otca vyjadril prostredníctvom svojej matky, ktorú splnomocnil na zastupovanie v konaní, ktorý s ním nesúhlasil. Poukázal na skutočnosť, že aj keď oficiálne ukončil strednú školu, je stále nezamestnaný a nedarí sa mu nájsť žiadne zamestnanie. Jeho splnomocnená zástupkyňa v podaní tvrdila, že plnoletý syn je odmalička iný, ako ostatné deti a z toho dôvodu bol na strednej škole preradený z jedného odboru na druhý, keďže nie je manuálne zručný a aj prax ako jediný žiak z celej triedy vykonával v kancelárii a nie vo výrobnjej hale. Ona samotná nemá dostatočné prostriedky na obživu syna, žije len z invalidného dôchodku, ktorý je veľmi nízky. Tiež tvrdila, že sa s navrhovateľom dohodla na tom, že kým si dieťa nenájde zamestnanie, tak bude otec na neho platiť výživné.

Nárok navrhovateľa súd posudzoval podľa ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „Zákona o rodine“. Podľa presvedčenia súdu plnoletý syn ukončil prípravu na budúce povolanie. Zvládol maturitnú skúšku, a to dokonca v riadnom termíne. Zaevidoval sa na úrade práce od 01.09.2019, a preto tak z pohľadu Zákona o rodine, ale aj zákona o sociálnom zabezpečení (§ 9 ods. 1, 2, 3, § 10 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z.) nie je nezaopatreným dieťaťom. Z citovaných ustanovení je zrejmé, že plnoletý syn ukončil v riadnom termíne vykonaním maturitnej skúšky svoju sústavnú prípravu na budúce povolanie, nepokračuje ďalej v štúdiu na vysokej škole, nebol u neho preukázaný dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav, ktorý by mu bránil vykonávať prácu v pracovnom pomere a z toho dôvodu napriek nesúhlasu syna tlmočeného jeho splnomocnenou zástupkyňou sú podľa presvedčenia súdu splnené podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti otca voči plnoletému synovi. Vyživovaciu povinnosť otca voči synovi preto zrušil tak ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku. Napriek tvrdeniam splnomocnenej zástupkyne plnoletého syna nebolo preukázané, že by dieťa pre zlý zdravotný stav nebolo schopné vykonávať prácu v pracovnom pomere, resp. nebolo by schopné pokračovať v štúdiu na vysokej škole. Matka dieťaťa najprv predložila potvrdenie o návšteve psychológa z 24.10.2006, ktoré pre poznatky súdu nemalo väčšiu relevanciu, nakoľko bolo podané pred 13 rokmi a bolo neaktuálne. Zo záverov psychológa vyplynulo, že výsledky vyšetrenia boli konzultované s matkou dieťaťa a psychológ odporučil neurologické vyšetrenie dieťaťa. Z vyjadrenia matky vyplynulo, že už s dieťaťom odbornú psychiatrickú, alebo neurologickú ambulanciu nenavštevovala. Matka uviedla, že väčšina zamestnaní, ktoré vysledovala spolu so synom na internetových portáloch, boli pre tohto nevhodné. Syn podľa nej nie je schopný samostatne vykonávať nejakú prácu, najmä prácu v kolektíve. Z jej vyjadrenia však vyplynulo, že od roku 2006 už psychológa nenavštevovala a navštívila ho len v súvislosti s prebiehajúcim súdnym konaním o zrušenie vyživovacej povinnosti. Rovnako dieťa nenavštevovalo psychiatra, alebo inú odbornú ambulanciu. Matka tiež priložila potvrdenie o psychologickom vyšetrení plnoletého syna, ktoré bolo uskutočnené v dňoch 22.10.2019 až 29.10.2019. Plnoletý syn bol odporučený na psychologické vyšetrenie svojou všeobecnou lekárkou na základe údajov matky, ktorá tvrdila, že syn je nesamostatný, je potrebné vo všetkom mu pomáhať, nie je manuálne zručný, nevedel sa od detstva zbližiť s kolektívom a zapojiť sa. Psychológ však konštatoval aktuálnu úroveň intelektuálnych schopností v pásme priemeru s problémami koncentrácií pozornosti a s emocionálnou a osobnostnou labilitou. V súčasnosti však syn nemá subjektívne ťažkosti a neužíva žiadne lieky. Záverom psychológ konštatoval, že úroveň intelektových schopností dosahuje pásmo nižšieho priemeru s disproporciami výkonu, zníženie je na úrovni názorových zložiek, v popredí sú problémy vizuo-motorickej koordinácie a v rámci prejavov disfunkcie CNS je oslabená pozornosť. Psychológ doporučil podporovať vo vedení k samostatným aktivitám v primárnom prostredí. Vhodná by bola tiež skupinová forma psychoterapie, cielená na nácvik zvýšenia sociálnych spôsobilostí. Podľa súdu z tohto potvrdenia nevyplýva, že by psychológ vyšetrením zistil podozrenie na také zdravotné poškodenie, ktoré by vyžadovalo návštevu odborného lekára, napr. psychiatra, alebo neurológa, ktoré by určite psychológ v prípade podozrenia, bol matke doporučil. Vzhľadom na dané výsledky psychologického vyšetrenia plnoletého syna dospel k presvedčeniu, že plnoleté dieťa nevykazuje známky takého zdravotného poškodenia, ktoré by mu bránilo vykonávať prácu, na ktorú získal vzdelanie štúdiom na strednej škole. Je zrejmé, že plnoletý syn sa vyznačuje istou introverziou, rezervovanosťou, ale aj pasivitou, čo sú ale problémy osobnosti, ktoré je možné korigovať terapiou u psychológa bez toho, aby bolo nutné vyhľadať lekára a to odborníka z oblasti neurológie, alebo psychiatrie. Súd vyslovil názor, že je len v prospech plnoletého syna, aby sa čo najskôr začlenil do pracovného kolektívu, kde by sa cvičili jeho sociálne interakcie, avšak podľa jeho presvedčenia psychické problémy zistené psychológom, ktoré podľa daného potvrdenia nemajú charakter duševnej choroby, alebo poruchy, je možné zvládať bežnou terapiou u psychológa a nie sú obmedzeniami, ktoré by znižovali pracovnú schopnosť plnoletého syna. Pokiaľ nie je možné pre syna nájsť vhodné zamestnanie, je to podľa súdu spôsobené situáciou na trhu práce, avšak zdravotný stav syna je taký, že pracovať pri potrebnej chuti do práce a snahe môže. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „C. m. p.“.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie plnoletý syn prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne - matky. V odvolaní uviedol, že na základe pojednávania bolo ihneď zrejmé, ako sudkyňa rozhodne v konaní, pretože keď sa jeho splnomocnená zástupkyňa chcela vyjadriť k veci, po vyjadrení právnej zástupkyne navrhovateľa, ktorá sa mohla vyjadriť bez obmedzenia, tak sudkyňa jej to nechcela umožniť. Porušovala, odopierala jej ústavné právo na spravodlivý proces, aby sa mohla vyjadriť ku všetkým pojednávaným dôkazom. Ďalej bolo splnomocnenou zástupkyňou uvedené, že syn je od malička iný ako ostatné deti, jeho zdravotný stav riešila aj rieši u neurológa, očnému lekárovi, psychológovi.

Na základnej škole a strednej škole bol úplne oslobodený z hodiny telesná výchova. Dlhodobu je objednaný aj na psychiatrické vyšetrenie, ktoré má absolvovať dňa 15.01.2020. Syn si nemôže nájsť prácu, ktorú by zvládol po psychickej a fyzickej stránke, pretože žiadny zamestnávateľ nezamestná človeka, ktorý nie je po psychickej stránke úplne zdravý a po fyzickej stránke nie je zručný. Aj preto syn vykonával prax do školy vybavenej po známosti v kancelárii, a nie vo svojom odbore. Syn nedokáže vykonávať bežné domáce práce. Pri všetkých činnostiach mu musí ona ako matka pomáhať, chodiť s ním po doktoroch, úradoch, pretože sa sám obáva chodiť a nezvládol by to. Od 01.09.2019 je syn evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny vo Vrútkach, a to len z dôvodu, že mu nemá z čoho platiť zdravotné odvody. Syn je úplne bez príjmu, nemá nárok na žiadne sociálne dávky z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Navrhovateľ nemá absolútne žiadny záujem o syna a nezaujíma ho, že tento nemá z čoho žiť. Syn nie je schopný sa samostatne sa živiť, vyšetrenia od psychológa zdokladovala do pojednávania a potvrdenie od psychológa, že nie je vhodné, aby sa syn zúčastňoval súdneho pojednávania. Mala za to, že je povinnosťou rodičov, teda aj otca, aby prispieval na výživu svojho syna, pretože dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Otec okrem syna nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť, je zamestnaný, majiteľ bytu a drahého osobného motorového vozidla, platí si právnu zástupkyňu. Mala za to, že by mal prispievať aj naďalej svojmu synovi výživným v sume 210,- eur mesačne, žiadala preto, aby súd zaviazal otca platiť výživné v sume 210,- eur mesačne od 01.09.2019, odkedy tak prestal samovoľne platiť výživné na svojho syna. Podanie zo dňa 23.01.2020 (č.l. 76 spisu) splnomocnená zástupkyňa syna doplnila o listinu predstavujúcu psychiatrické vyšetrenie zo dňa 15.01.2020.

3. Navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu sa stotožnil s rozsudkom okresného súdu, rozhodnutie považoval za správne a v súlade so zákonnými ustanoveniami. Uviedol, že matka v rámci odvolania doložila aj lekársku správu z psychiatrického vyšetrenia, kde lekár uvádza, že plnoletý syn je nesamostatný, sám sa nenaje, neumyje, vyžaduje doprovod a pomoc inej osoby. K tomuto uviedol, že to je pre neho veľkým prekvapením, nakoľko syn je a aj vždy bol schopný sa o seba postarať. O tom, že by sa dokonca nevedel najesť, či umyť sa dozvedá z odvolania. Doposiaľ syn takýto druh pomoci nikdy nepotreboval. Je s ním v kontakte hlavne cestou svojich rodičov, kde chodí syn veľmi rád, u nich trávi veľa času, pomáha im, dokonca varí a pod. Navrhovateľ poukázal na to, že plnoletý syn je veľmi šikovný v anglickom jazyku, čo vyplýva aj z vysvedčenia o maturitnej skúške, kde získal hodnotenie výborný, a to tak v ústnej ako aj v písomnej forme, rovnako z praktickej časti odbornej zložky mal hodnotenie dobrý. Vzhľadom aj na hodnotenie maturitnej skúšky je zrejme, že syn je schopný sa vzdelávať, naučiť sa byť samostatným. Odbor, v ktorom sa vyučil ponúka na trhu práce dostatok pracovných miest, najmä z oblasti automobilového a strojárskoho priemyslu (je zameraný na CNC obrábanie rôznych druhov materiálov). Uviedol, že v minulosti syn vykonával prax tam, kde pracuje aj on, a túto dokázal zvládnuť, v práci s ním boli spokojní. Je zrejme, že matka ako splnomocnená zástupkyňa iniciatívne volala a zrušila aj možnosť vykonania pohovoru plnoletého syna s potencionálnymi zamestnávateľmi. Mal za to, že synovi nič nebráni v tom, aby sa pohovoru aspoň zúčastnil, aby sa aktívne zaujímal o pracovné ponuky, nielen sledovaním na stránke Profesia.sk, pričom matka všetky ponuky odmietne a neumožní to synovi ani vyskúšať. Pokiaľ by boli pravdivé skutočnosti uvádzané matkou o synovi, potom má prípadný zamestnávateľ možnosť ukončiť pracovný pomer so synom v skúšobnej dobe. Na navrhovateľovho syna nebola preukázaná nejaká ťažká forma invalidity, ktorá by mu bránila vo vykonávaní práce. Preukázané však bolo, že matka je tá, ktorá iniciuje u syna návštevy lekárov, psychológov, avšak len od času podania návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti. Otec uviedol i to, že hneď po pojednávaní, kedy bolo jeho návrhu vyhovie sa s ním syn prestal rozprávať. Popieral, že by sa o syna v minulosti nezaujímal, chodil aj na rodičovské združenia. Predložil v prílohe splnomocnenie dané matkou na všetky záležitosti týkajúce sa školy ohľadom syna. Vzhľadom na uvedené trval na tom, že plnoletý syn má primeraný zdravotný stav, nebolo preukázané, že by nemohol vykonávať akúkoľvek zárobkovú činnosť a existujú pre neho vhodné pracovné príležitosti, je teda schopný samostatne si z vlastných zdrojov zaobstarať a uspokojovať svoje životné náklady a potreby.

4. Plnoletý syn prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne reagoval vyjadrením došlým súdu dňa 20.03.2020, v ktorom uviedol, že sa mu vybavuje invalidný dôchodok na odporúčanie lekárky zo psychiatrie. Nie je schopný sa sám živiť a uspokojovať svoje životné náklady a potreby. Jeho prax nemala nič spoločné s odborom, ktorý študoval. Zmaturoval síce, ale aj z dôvodu, že sa mu to vybavilo po známosti. Nemôže si nájsť prácu zo zdravotných dôvodov. Priložil potvrdenie o psychologickú kontrole zo dňa 20.02.2020.

5. Navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu v duplike (reakcii na repliku) uviedol, že sa s vyjadreniami matky nestotožňuje, vzhľadom na to, že syn v konaní vypočutý nebol a tiež na závažnosť vyjadrení opakovane uvádzaných matkou, navrhol vypočuť plnoleté dieťa v konaní.

6. Plnoletý syn prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 27.05.2020 uviedol, že mu bol priznaný invalidný dôchodok z mladosti. Rozhodnutie zo Sociálnej poisťovne z Bratislavy bohužiaľ nevie doložiť do pojednávania, nakoľko mu ešte nebolo doručené, ale súd si túto skutočnosť môže preveriť na Sociálnej poisťovni. Bolo priložené potvrdenie z firmy, kde podľa splnomocnenej zástupkyne syn pracoval z teoretickej časti len čiastočne a z praktickej časti nepraxoval vôbec, nakoľko nevykonával prax vo svojom odbore na hale ako ostatní jeho spolužiaci. Vzhľadom na predložené potvrdenie by nebolo vhodné, aby bol syn vypočutý.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 C. m. p., § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362 C. s. p., § 7 C. m. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie s viazanosťou rozsahom odvolania (§ 65 C. m. p.) a bez viazanosti dôvodmi odvolania (§ 66 C. m. p.), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 C. m. p.) a po doplnení dokazovania na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1 C. s. p.) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

8. V preskúmvanej veci okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči plnoletému synovi určená rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 21P/59/2013 zo dňa 08.10.2013 vo výške 210,- eur mesačne sa zrušuje s účinnosťou od 01.09.2019 majúc za to, že plnoletý syn ukončil v riadnom termíne vykonaním maturitnej skúšky svoju prípravu na budúce povolanie, nepokračuje v štúdiu na vysokej škole, nebol u neho preukázaný dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav, ktorý by mu bránil vykonávať prácu v pracovnom pomere, pokiaľ nie je možné pre syna nájsť vhodné zamestnanie, je to podľa súdu spôsobené situáciou na trhu práce, avšak zdravotný stav je taký, že pracovať pri potrebnej chuti do práce a snahe môže.

9. Plnoletý syn prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne napadol rozsudok okresného súdu odvolaním trvajúc na tom, aby navrhovateľ prispieval na neho výživným aj od 01.09.2019 naďalej. V prvom rade v odvolaní namietal, že jeho splnomocnená zástupkyňa na pojednávaní sa pred okresným súdom nemohla vyjadriť k veci, k dôkazom. V ďalšej časti odvolania mal za to, že súd vec nesprávne právne posúdil.

10. Čo sa týka prvej námietky v prvom rade je potrebné uviesť, že po začatí pojednávania účastníci prednesú svoje podania a návrhy. Samosudca uvedie predbežné právne posúdenie veci. Ďalší priebeh pojednávania určuje samosudca. Klásť otázky a vyjadrovať sa možno len so súhlasom alebo na pokyn samosudcu. Pred skončením samosudca vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci (§ 2 ods. 1 C. m. p., § 181 C. s. p., § 34 C. m. p., § 182 C. s. p.). Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 07.11.2019 ako i zvukovej nahrávky zaznamenajúcej obsah pojednávania, s ktorou sa odvolací súd oboznámil mal zistené, že okresný súd zachoval žiaduci postup. V rovnakom rozsahu umožnil vyjadriť sa k veci obidvom stranám. Teda aj splnomocnená zástupkyňa plnoletého dieťaťa dostala priestor na vyjadrenie sa k veci, k dôkazom, obsah ktorých bol súdom aj riadne zaprotokolovaný. Súd mal však právo usmerniť jej prednes pokiaľ bolo zasahované do prejavu inej osoby a to za účelom zabezpečenia dôstojného priebehu súdneho pojednávania. Okresný súd preto nezneškodnil splnomocnenej zástupkyne plnoletého syna uskutočňovať jej procesné práva v dôsledku čoho by došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Vzhľadom na uvedené námietku nepovažoval za dôvodnú.

11. Následne bolo predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý v danom prípade nie je viazaný dôvodmi odvolania, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne keď napadnutým rozsudkom zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči plnoletému dieťaťu od 01.09.2019.

12. Mimosporové konanie ovláda princíp materiálnej pravdy vyžadujúci od súdu (aj odvolacieho s poukazom na § 68 C. m. p.) úplné zistenie skutočného stavu (§ 32, § 36 C. m. p.). Okrem toho súd a

teda aj odvolací súd vždy rozhoduje podľa stavu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia (§ 378 ods. 1, § 217 ods. 1 C. s. p.).

13. Vzhľadom na tvrdenia plnoletého syna v odvolaní o objednaní sa na psychiatrické vyšetrenie a následne aj ohľadom podania žiadosti o invalidný dôchodok odvolací súd na nariadenom pojednávaní (§ 385 ods. 1 C. s. p.) doplnil dokazovanie podľa § 68 C. m. p. oznámením obsahu listín podľa § 2 ods. 1 C. m. p. a § 204 C. s. p. Zo správy od Sociálnej poisťovne, pobočka, Martin zo dňa 23.06.2020 zistil, že plnoletý syn si po rozhodnutí okresného súdu (07.11.2019) uplatnil žiadosť o invalidný dôchodok dňa 07.05.2020 v Sociálnej poisťovni, pobočke Martin na dôchodkovom oddelení. Dňa 07.05.2020 bol posúdený jeho zdravotný stav a bol uznaný invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 %. Podľa posudku posudkového lekára má obmedzenú schopnosť pracovného uplatnenia, nakoľko môže vykonávať len práce s vylúčením fyzicky a psychicky náročných prác, bez núteného pracovného tempa, mimo zvýšeného rizika úrazov. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin plnoletý bol evidovaný na tomto úrade od 01.09.2019. Počas evidencie mu nebolo ponúknuté vhodné pracovné miesto z dôvodu neadekvátnych pracovných ponúk na trhu práce (vybavuje invalidných dôchodok). Nebol evidovaný ako poberateľ štátnych sociálnych dávok. Nemá nárok na sociálne dávky, pretože je spolu posudzovaná osoba s matkou. Podľa správy od tohto úradu zo dňa 30.06.2020 bol v zmysle § 13 ods. 1 písm. g/ zák. č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 30.06.2020. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 08.06.2020 bol plnoletému synovi od XX.XX.XXXX priznaný invalidný dôchodok v sume 155,40 eur mesačne, ktorý bol od 01.01.2018 zvýšený na sumu 159,50 eur mesačne, od 01.01.2019 na sumu 163,70 eur mesačne, od 01.01.2020 na sumu 168,50 eur mesačne. Podľa správy od Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 22.07.2020 je plnoletý syn od XX.XX.XXXX (dovŕšením 18 rokov) poberateľom invalidného dôchodku z mladosti. Percentuálna miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola posudkovým lekárom sociálneho poistenia odo dňa priznania invalidného dôchodku určená na 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Podľa odborného posudku, ktorý bol súčasťou uvedeného rozhodnutia je ako choroba uvedené: Porucha osobnosti s organickou zložkou, chronická pozáťažová cefalea, amblyopia levis podľa dok. V rámci pracovnej rekomandácie je uvedené nasledovné: „Navrhované pracovné zaradenie: na trhu práce: áno, Obmedzenie schopností, môže vykonávať prácu len v prostredí bez: fyz. a psychicky náročnejších prác, bez vnúteného pracovného tempa, mimo zvýšeného rizika úrazov, Môže vykonávať prácu (popis): fyz. a psychicky menej náročné práce s úľavami“. Z výroku posudku vyplýva: je invalidný podľa § 71 ods. 1 na účely § 70 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

14. Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

15. Zákonný zánik vyživovacej povinnosti rodičov k deťom zákon spája s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu.

16. Vyživovacia povinnosť zaniká spravidla riadnym ukončením štúdia avšak existujú výnimky, kedy vyživovacia povinnosť zanikne skôr alebo výnimky, kedy zanikne neskôr alebo nezanikne nikdy.

17. Pokiaľ ide o zdravotné postihnutie musí byť trvalé a objektívne svojím rozsahom znemožňujúce dieťaťu nadobudnúť schopnosť samostatne sa živiť. V prvom rade musí ísť o také postihnutie, ktoré znemožňuje dieťaťu akúkoľvek prácu. Zdravotné postihnutie, ktoré „len“ obmedzuje dieťaťa vo výkone niektorých druhov povolání nie je dôvodom pre vznik nároku na výživné. V druhom rade musí ísť o postihnutie trvalé.

18. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania ako i následných podaní vrátane celého spisového materiálu ako i doplneného dokazovania mal zhodne s okresným súdom preukázať, že plnoletý syn ukončil v riadnom termíne dňa 30.05.2019 štúdium na Strednej odbornej škole strojníckej so sídlom v Martine vykonaním maturitnej skúšky a to v odbore mechanik číslicovo riadených strojov. Následne sa zaevidoval na úrade práce ako nezamestnaný a to od 01.09.2019. V priebehu

odvolacieho konania sa na základe rozhodnutia Sociálnej poisťovne Bratislava zo dňa 08.06.2020 stal od XX.XX.XXXX (dovŕšenia plnoletosti) poberateľom invalidného dôchodku z mladosti, ktorý v súčasnej dobe poberá v sume 168,50 eur mesačne. Percentuálna miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola posudkovým lekárom sociálnej poisťovne odo dňa priznania invalidného dôchodku určená na 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Z odborného posudku o invalidite vyplýva u menovaného možnosť uplatnenia sa na trhu práce a vykonávania fyzicky a psychicky menej náročných prác s úľavami.

Podľa odvolacieho súdu priznanie invalidného dôchodku nie je samo o sebe dôvodom na zrušenie vyživovacej povinnosti otca voči synovi. Invalidný dôchodok je tiež príjmom, z ktorého sa uspokojujú potreby. Pokiaľ ide o zdravotné postihnutie ohľadom ktorého bol priznaný invalidný dôchodok muselo by byť také (napr. z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia vedúceho až k pozbaveniu spôsobilosti na právne úkony), že by plnoletému synovi znemožňovalo vykonávať akúkoľvek prácu a trvale. Z doplneného dokazovania a to odborného posudku, ktorý je súčasťou rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku vyplýva, že miera poklesu schopnosti plnoletého dieťaťa vykonávať zárobkovú činnosť totiž v súčasnej dobe nie je viac ako 70 % (dôvod plnej invalidity), dosahuje len 45 %. To znamená, že schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť je u neho iba obmedzená a je predpoklad, aj s ohľadom na to, že ukončil štúdium na strednej škole, že si môže zabezpečiť príjem vlastnou zárobkovou činnosťou, aj keď by malo ísť o fyzicky a psychicky menej náročné práce s úľavami. Vzhľadom na to je schopný uplatniť sa na trhu práce, čo sa konštatuje aj v odbornom posudku, ktorý je súčasťou rozhodnutia o invalidnom dôchodku a teda aj uspokojovať si svoje náklady, t.j. schopný samostatne sa živiť.

19. Z týchto dôvodov aj po doplnení dokazovania odvolací súd musel konštatovať, že rozsudok okresného súdu o zrušení vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči plnoletému synovi od 01.09.2019 vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania je vecne správny a preto ho v zmysle ust. § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 58 a § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný (§ 57 C. m. p.).

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).